

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא ? question-שאלה ^ answer-תירוץ! ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

כתובות-מציאת האשה		Talmud Navigator										
מזמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קונם שאני עושה לפיך - אינו צריך להפר	דתנו: [ת"ק]										◇	■
יפר, שמא תעדיף עליו יותר מן הראוי לן	רבי עקיבא:										◇	■
מציאת האשה לבעלה	[רבא] אלא איפוך: [ת"ק]										◇	■
לעצמה.	רבי עקיבא:										◇	■
בהעדפה שלא על ידי הדחק - כולי עלמא לא פליגי דבעל הוי, כי פליגי - בהעדפה שעל ידי הדחק	והא כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:										◇	■
לבעלה	תנא קמא סבר:										◇	■
לעצמה	ורבי עקיבא סבר:										◇	■
מציאתה - כהעדפה שעל ידי הדחק דמי, פלוגתא דרבי עקיבא ורבנן.	רב פפא:										◇	!
עשתה לו שתיים בבת אחת, מהו?	בעי רב פפא:										◇	^
שלשה או ד' בבת אחת, מהו?	בעי רבינא:										◇	^
תיקו.											◇	■
בושתה ופגמה.											◇	■
אלא מעתה, בייש סוסתו של חבירו, ה"נ דבעי למיתן ליה בושת?	מתקיף לה רבא בר רב חנן:										◇	?
וסוס בר בושת הוא?											◇	!
אלא רק בבגדו של חבירו, הכי נמי דבעי למיתן ליה בושת?											◇	?
וכי תימא הכי נמי											◇	!
רקק והגיע בו הרוק, ופרע ראש האשה, והעביר טליתו ממנו - חייב ליתן לו ארבע מאות זוז	והתנו:										◇	■
לא שנו אלא בו, אבל בבגדו - פטור	ואמר רב פפא:										◇	?
בבגדו לית ליה זילותא, אשתו אית לה זילותא.											◇	!
אלא מעתה, בייש - עני בן טובים, דאית להו זילותא לכולהו בני משפחה, ה"נ דבעי למיתן להו בושת לכל בני משפחה?	רבינא לרב אשי:										◇	?
התם לא גופייהו, הכא אשתו גופיה הואי.	א"ל: [רב אשי]										◇	!
הפוסק מעות לחתנו, ומת חתנו, אמרו חכמים: יכול הוא שיאמר לאחיו הייתי רוצה ליתן ולך אי אפשר ליתן.											◇	■
פסקה להכניס לו אלף דינר - הוא פוסק כנגדן חמש עשרה מנה.											◇	■
וכנגד השום - הוא פוסק פחות חומש.											◇	■
שום במנה ושוה מנה - אין לו אלא מנה.											◇	■
שום במנה - היא נותנת שלשים ואחד סלע ודינר, ובארבע מאות - היא נותנת חמש מאות.											◇	■
מה שחתן פוסק - הוא פוסק פחות חומש.											◇	■
אין צריך לומר ראשון תלמיד חכם ושני עם הארץ, אלא אפילו ראשון עם הארץ ושני תלמיד חכם, יכול לומר לאחיו הייתי רוצה ליתן, לך אי אפשר ליתן.	תנו רבנן:										◇	■
פסקה להכניס לו אלף דינר כו'.											◇	■
היינו רישא											◇	■

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O		מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■	
כתובות-מציאת האשה		Talmud Navigator	
מזמרא	מאן דאמר	א	ב
תנא שומא רבה וקתני שומא זוטא, תנא שומא דידיה וקתני שומא דידיה.			! ◊
פסקה להכניס לו כספים - סלעה נעשה ששה דינרין.	[ת"ק]	■	◊
החתן מקבל עליו עשרה דינרים לקופה לכל מנה ומנה		■	
הכל כמנהג המדינה.	רבן שמעון בן גמליאל:	■	◊
היינו פוסק כנגדם חמשה עשר מנה			?
תנא עסקא רבה ותנא עסקא זוטא			! ◊
וצריכא, דאי תנא עסקא רבה, דנפיש רווחא, אבל עסקא זוטא דזוטר רווחא - אימא לא, צריכא ואי אשמעינן עסקא זוטא, דזוטר זינא, אבל עסקא רבה דנפיש זינא - אימא לא, צריכא.		■	◊
החתן מקבל עליו עשרה דינר לקופה.			■
מאי קופה?			^
קופה של בשמים.	רב אשי:		! ◊
לא נאמרו דברים הללו אלא בירושלים.	ואמר רב אשי:	■	◊
במנה הנישום או במנה המתקבל? את"ל מנה המתקבל, יום ראשון או כל יום ויום? את"ל כל יום ויום, שבת ראשונה או כל שבת ושבת? את"ל כל שבת ושבת, חדש ראשון או כל חדש וחדש? את"ל כל חדש וחדש, שנה ראשונה או כל שנה ושנה?	בעי רב אשי:		^ ◊
תיקו.			■
מעשה בבתו של נקדימון בן גוריון, שפסקו לה חכמים ארבע מאות זהובים לקופה של בשמים לבו ביום, אמרה להם: כך תפסקו לבנותיכם, וענו אחריה אמן.	רב יהודה אמר רב:		O ◊
מעשה ברבן יוחנן בן זכאי שהיה רוכב על החמור והיה יוצא מירושלים, והיו תלמידיו מהלכין אחריו. ראה ריבה אחת שהיתה מלקטת שעורים מבין גלילי בהמתן של ערביים, כיון שראתה אותו נתעטפה בשערה ועמדה לפניו, אמרה לו: רבי, פרנסני.	ת"ר:		O ◊
בתי, מי את?	אמר לה: [רבי יוחנן בן זכאי]		O
אמרה לו: בת נקדימון בן גוריון אני.			O
בתי, ממון של בית אביך היכן הלך?	אמר לה: [רבי יוחנן בן זכאי]		O
אמרה לו: רבי, לא כדן מתלין מתלא בירושלים מלח ממון חסר? ואמרי לה חסד.			O
ושל בית חמיק היכן הוא?	[רבי יוחנן בן זכאי]		O
אמרה לו: בא זה ואיבד את זה.			O
אמרה לו: רבי, זכור אתה כשהתמת על כתובתי?			O
זכור אני כשהתמתי על כתובתה של זו, והייתי קורא בה אלף אלפים דינרי זהב מבית אביה חוץ משל חמיה.	אמר להן לתלמידיו: [רבי יוחנן בן זכאי]		O ◊
אשריכם ישראל, בזמן שעושיין רצונו של מקום - אין כל אומה ולשון שולטת בהם, ובזמן שאין עושיין רצונו של מקום - מוסרין ביד אומה שפלה, ולא ביד אומה שפלה אלא ביד בהמתן של אומה שפלה.	בכה רבן יוחנן בן זכאי ואמר:		O ◊
ונקדימון בן גוריון לא עבד צדקה?			?
אמרו עליו על נקדימון בן גוריון, כשהיה יוצא מביתו לבית המדרש, כלי מילת היו מציעין תחתיו, ובאין עניים ומקפלין אותן מאחורין	והתניא:	■	?